

ຄະນະກຳມະການເສລີພາບທາງສາສະຫນາລະຫວ່າງຊາດ ແຫ່ງ ສະຫະລັດອາເມຣິກາ (The U.S. Commission on International Religious Freedom ຫລື USCIRF) ແມ່ນນິຕິບູກຄົນທີ່ແຍກອອກມາຕ່າງຫາກ ແລະ ແຕກຕ່າງຈາກ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ. ຄະນະດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍລັດຖະສະພາອາເມຣິກາເຊິ່ງໄດ້ດຳເນີນການ ກວດສອບ ສິດເສລີພາບທາງດ້ານສາສະຫນາທົ່ວໂລກ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳແນວ ທາງນະໂຍບາຍ ແກ່ປະທານ, ເລຂາ ຂອງລັດ ແລະ ລັດຖະສະພາ. USCIRF ໃຫ້ຄຳແນະນຳໂດຍນອນຢູ່ເທິງພື້ນຖານ ຄຳສັ່ງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ມາດຕະຖານຂອງພວກເຮົາ ເຊິ່ງໄດ້ພົບເຫັນຢູ່ຕາມຖະແຫລງການສາກົນ ຂອງເອກະສານສິດທິມະນຸດ ແລະ ເອກະສານສາກົນອື່ນໆ. ບົດລາຍງານປະຈຳປີ 2016 ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສຸດຍອດຂອງການເຮັດວຽກ ໃນປີຜ່ານມາ ຂອງຄະນະກຳມະການ ແລະ ພະນັກງານມີອາຊີບໃນການຈັດການ ແລະ ຮວບຮວມເອກະສານລະ ເມີດສິດທິມະນຸດທົ່ວໂລກ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳນະໂຍບາຍສູ່ເສລີພາບແກ່ລັດຖະບານສະຫະ ລັດອາເມຣິກາ. ບົດລາຍງານປະຈຳປີ 2016 ກວມເອົາໄລຍະເວລາແຕ່ວັນທີ 01 ກຸມພາ 2015 ເຖິງວັນທີ 29 ກຸມພາ 2016 ລວມທັງບາງກໍລະນີ ມີຫລາຍເຫດການສຳຄັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫລັງຈາກໄລຍະເວລາດັ່ງກ່າວນີ້ໄດ້ກ່າວເຖິງເຊັ່ນ ດຽວກັນ.

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ການຄົ້ນພົບທີ່ສຳຄັນ: ເຖິງແມ່ນວ່າລັດຖະບານລາວ, ພ້ອມກັບອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ, ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍສາສະຫນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ການປະຕິບັດງານທີ່ບໍ່ດີແລະການບັງຄັບໃຊ້ຍັງສືບຕໍ່ລົງຜົນໃນການກະທຳຜິດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຕໍ່ຕ້ານກຸ່ມສາສະຫນາຂອງຊົນກຸ່ມໜ້ອຍ, ການກະທຳຜິດທີ່ເປັນຄູຊັດເຈນທີ່ສຸດໃນໄລຍະໄກ, ພື້ນທີ່ຊົນນະບົດ. ສຳນັກງານລັດຖະບານລາວສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ໃນຫມູ່ບ້ານແລະເມືອງ, ພ້ອມກັບອົງການຈັດຕັ້ງຢ່າງເປັນທາງການອື່ນໆ, ຂັດຕິຄວາມໝາຍແລະໃຊ້ລະບຽບການທາງສາສະຫນາທີ່ປະກອບສ່ວນກັບການລະເມີດສິດເສລີພາບທາງສາສະຫນາ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນກັບກຸ່ມຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍທາງສາສະຫນາເຊັ່ນ: ຊາວຄຣິສຕຽນ. ໃນຫຼາຍພາກສ່ວນຂອງປະເທດ, ສະພາບສິດເສລີພາບທາງສາສະຫນາແມ່ນໂດຍທົ່ວໄປ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນສຳລັບກຸ່ມຊາວພຸດສ່ວນໃຫຍ່. ຢ່າງ ໃດກໍຕາມ, ການຈຳກັດທີ່ບາງກຸ່ມຕ້ອງປະເຊີນຢູ່ໃນບາງແຂວງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຂໍ້ບົກຜ່ອງໃນປັດຈຸບັນຂອງລະ ບຽບການຄຸ້ມຄອງສາສະຫນາ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ເຫຼົ່ານີ້. ໃນບາງກໍລະນີ, ການປະຕິບັດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມສົງໄສຊາວຄຣິສຕຽນ, ຫຼາຍຄົນໃນລັດຖະບານເຊື່ອວ່າມີການເຊື່ອມໂຍງຢ່າງໃກ້ຊິດກັບຄົນຕ່າງປະເທດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນພາກຕາເວັນຕົກແລະສະຫະລັດອະເມລິກາ. ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ເນື່ອງຈາກການກຳໜົດເປົ້າໝາຍຂອງລັດຖະບານ, ບາງຄົນໃນບັນດາຊຸມຊົນ ຄຣິສຕຽນເຊື່ອວ່າລັດຖະບານເບິ່ງພວກເຂົາເປັນ "ສັດຕູຂອງລັດ" ຄຣິສຕຽນທີ່ຍັງມີ ຊົນກຸ່ມນ້ອຍມີຄວາມຮູ້ສຶກເປັນເປົ້າໝາຍແລະມັກຈະປະສົບເຫດການຈຳແນກແລະການລ່ວງລະເມີດ. ອີງຕາມຄວາມກ້າວໜ້າດັ່ງກ່າວ, ໃນປີ 2016 USCIRF ຈະລົງພື້ນທີ່ປະເທດລາວຄັ້ງທີ່ 2 ຫລັງຈາກໄດ້ລົງໄປຄັ້ງທຳອິດໃນປີ 2009. ການພັດທະນາໃນທາງບວກຢູ່ຂອງສິດເສລີພາບທາງສາສະຫນາເກີດຈາກຄວາມພະຍາຍາມຂອງລັດຖະບານ ສ.ປ.ປ.ລາວເພື່ອປັບປຸງລະບຽບການທາງສາສະຫນາ ຈະມີອິດທິພົນແນວໃດ USCIRF ຈະລາຍງານກ່ຽວກັບປະເທດລາວໃນບົດລາຍງານປະຈຳປີໃນອະນາຄົດ.

ພື້ນຫລັງ

ລັດຖະບານໄດ້ຮັບຮູ້ສື່ສາສະຫນາ: ພຸດ, ຄຣິສຕຽນ, ອິດສະລາມ, ແລະຄວາມຊື່ຂອງອັນບາ.ນອກເໜືອໄປ ຈາກສາດສະຫນາທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຢ່າງກວ້າງຂວາງທີ່ສຸດໃນ ສ.ປ.ປ.ລາວ, ສາສະຫນາພຸດໄດ້ທໍາເຂົ້າໄປໃນຫຼາຍແງ່ມຸມຂອງວັດທະນະທໍາລາວ, ໃຫ້ຄວາມເຊື່ອປະລິນຍາພິເສດຊັດເຈນຢູ່ພາຍໃນແລະມີການປົກປ້ອງຈາກລັດຖະບານ. ການບໍລິຫານຂອງສາສະຫນາຢູ່ພາຍໃຕ້ຂອບເຂດຂອງສອງອົງການຈັດຕັ້ງ: ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ (LFNC), ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນຂອງໜ່ວຍງານທາງການເມືອງແລະສັງຄົມທີ່ເຜີຍແຜ່ແລະອະທິບາຍນະໂຍບາຍສາສະຫນາຂອງລັດຖະບານ, ແລະກະຊວງພາຍໃນ, ທີ່ມີອໍານາດທີ່ຈະໃຫ້ ການອະນຸຍາດສໍາລັບກິດຈະກໍາຫຼືການສ້າງເຮືອນໃໝ່ຂອງການໄຫວ້ພະບູຊາ.

ຫລາຍກວ່າ 66 ເປີເຊັນຂອງເກືອບເຈັດລ້ານປະຊາກອນຂອງປະເທດ ປະຕິບັດສາສະຫນາພຸດ. 1,5 ເປີເຊັນຄຣິສຕຽນ (ຊຶ່ງປະກອບມີກາໂທລິກ), ໃນຂະນະທີ່ການຄາດຄະເນ 31 ເປີເຊັນປະຕິບັດຕາມບາງສາສະຫນາອື່ນໆຫຼືຄວາມເຊື່ອ, ເຊັ່ນພາບເຄື່ອນໄຫວຫຼືການບູຊາບັນພະບູລຸດ.ສ່ວນນ້ອຍ ປະຊາກອນປະຕິບັດສາດສະຫນາອິດສະລາມ ແລະສາດສະຫນາອັນບາ.

ໃນເດືອນກຸມພາ 2016, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຂອງ USCIRF ໄດ້ດໍາເນີນການຢ້ຽມຢາມຮ່ວມກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງ ສ.ປ.ປ.ລາວ ຈາກພະແນກສໍານັກງານຂອງລັດ ສາກົນທາງສາສະຫນາອິດສະຫຼະພາບ, ການເດີນທາງກັບນະຄອນຫຼວງ, ວຽງຈັນແລະແຂວງສະຫວັນນະເຂດ, ຄໍາມ່ວນ,ແລະແຂວງຊຽງຂວາງ.ຄະນະຜູ້ແທນຍົກຂຶ້ນມາກໍລະນີຂອງການລະເມີດສິດເສລີພາບທາງສາສະຫນາກັບ ລັດຖະບານລາວແລະ LFNC ຢູ່ໃນທັງສອງລະດັບສູນກາງແລະແຂວງ. ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານໄດ້ກ່າວວ່າຖະທໍາມະນູນແລະລັດຖະດໍາລັດປີ 2002 ນາຍົກລັດຖະມົນຕີໄດ້ວ່າການບໍລິຫານແລະການປົກປ້ອງກິດຈະກໍາທາງ ສາສະຫນາຍັງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຄືດໍາລັດ92,ຮັບປະກັນສິດເສລີພາບຂອງສາສະຫນາຫຼືຄວາມເຊື່ອໃນສ.ປ.ປ.ລາວ,ນັກເຈລະຈາອື່ນໆ ລາຍງານວ່າລັດຖະບານບໍ່ໄດ້ປົກປັກຮັກສາສິດເສລີພາບທາງສາສະຫນາໃນການປະຕິບັດ.

ໃນການສົນທະນາກັບ USCIRF,ເຈົ້າໜ້າທີ່ແຂວງກ່າວຫາຊາວຄຣິສຕຽນບໍ່ຮ່ວມມືສໍາລັບການເຂົ້າຮ່ວມໃນກິດຈະກໍາບ້ານ,ບາງທີ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງປະເພນີວັດທະນະທໍາພຸດທະສາ, ແລະການເວົ້າຕົວະເພື່ອລ້ລວງຜູ້ຕິດຕາມໃໝ່ກັບສາດສະຫນາ. ແລະເຖິງວ່າຈະມີການປົກປ້ອງລັດຖະດໍາລັດ 92 ສໍາລັບການປະຕິບັດ ແລະການແລກປ່ຽນຂອງຄຣິສຕຽນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນກັກຂັງຊາວຄຣິສຕຽນໃນຄໍາສັ່ງທີ່ຈະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ "ຄໍາແນະນໍາ" ແລະ "ການສຶກສາ" ກ່ຽວກັບວິທີການປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທາງສາສະຫນາ, ແລະບາງຄົນ ກໍຍັງໃຊ້ການບັງຄັບເຜີຍແຜ່ສາດສະຫນາແລະການບັງຄັບຂັບໄລ່ ຫມາຍເຖິງການ ຂົ່ມເຫັງແລະຂົ່ມຂູ່ຊາວຄຣິສຕຽນ.

ເງື່ອນໄຂສິດເສລີພາບທາງດ້ານສາສະຫນາ ປີ 2015-2016

ສະພາບທົ່ວໄປ: ໃນການເດີນທາງໃນເດືອນກຸມພາ ປີ 2016 ຂອງຕົນ, USCIRF ໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກກຸ່ມສາສະຫນາຈໍານວນໜຶ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າພົວພັນ ກັບລັດຖະບານໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃນໄລຍະປີຜ່ານມາ,ອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີ ຊ່ອງ

ຫວ່າງຫຼາຍຂຶ້ນໃນການປະຕິບັດສາດສະຫນາຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຈຳນວນຫຼາຍຍອມຮັບວ່າຍ້ອນການເຂົ້າໃຈຜິດ-ທັງ
ລັດຖະບານແລະສາສະຫນາ-ບາງຄັ້ງນຳໄປສູ່ການທ້າທາຍຢູ່ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຄວາມ
ສັບສົນແມ່ນໄດ້ແກ້ໄຂໂດຍບໍ່ມີເຫດການໃດໆ. ກຸ່ມສາສະຫນາມັກຈະເຊື່ອເຊີນສາດສະຫນາອື່ນໃນການເຂົ້າຮ່ວມ
ພິທີທາງສາສະຫນາແລະສະເຫຼີມສະຫຼອງ.

ລັດຖະບານໂດຍທົ່ວໄປອະນຸຍາດໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສາສະຫນາທີ່ຈະດຳເນີນການເຮັດວຽກການກຸສົນ, ແຕ່
ບົກກະຕິແລ້ວຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປະສານງານກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າກິດຈະກຳ ສອດຄ້ອງກັບການວາງ
ແຜນພັດ ທະນາທ້ອງຖິ່ນແລະສະມາຊິກຊຸມຊົນໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທັງໝົດ. ບາງຄັ້ງຜູ້ນຳທາງສາສະຫນາເຕັມໃຈທີ່
ສົ່ງຫນັງສື ແຈ້ງການຂອງກິດຈະກຳທາງສາສະຫນາເຊັ່ນ: ຕາຕະລາງຂອງການໃຫ້ບໍລິການ, ໄປບາງໜ່ວຍງານຂອງ
ລັດຖະບານສຳລັບຂໍ້ມູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຂໍອະນຸມັດ. ນີ້ແມ່ນທາງທີ່ດີ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ການພົວພັນກັບເຈົ້າໜ້າ
ທີ່ທ້ອງຖິ່ນ, ແຕ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນຍັງມີການສົງໄສໃນກິດຈະກຳທາງສາສະຫນາ.

ຄວາມສຳພັນນຳລົງໃສ່ແລະພາລະບົດບາດຂອງກະຊວງພາຍໃນແລະ LFNC ໃນການຄຸ້ມຄອງແລະ ປະຕິບັດ
ນະໂຍບາຍທາງສາສະຫນາສ້າງຄວາມສັບສົນແລະເຂົ້າໃຈຜິດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ. ຍົກຕົວ
ຢ່າງ, ໃນຂະນະທີ່ບາງກຸ່ມສາສະຫນາໃນບາງພື້ນທີ່ມີຄວາມສາມາດເພື່ອປະຕິບັດໂດຍບໍ່ມີການຈົດທະບຽນ, ບາງກຸ່ມ
ປະເຊີນກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄົນໜຶ່ງໃນກະຊວງແຂວງກ່າວວ່າຄວາມຕ້ອງ ການ
ລົງທະບຽນອາດຈະບໍ່ນຳໄປໃຊ້ໃນວັດຫຼືໂບດຖ້າຫາກວ່າມັນໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນນານມາແລ້ວແລະປະຊາຄົມ ມີການ
ປະຕິບັດຍາວນານ, ແຕ່ດຽວກັນຈະບໍ່ຖືສຳລັບວັດໃຫມ່ຫລືໂບດໃໝ່. ບາງກຸ່ມສາສະຫນາບອກ USCIRF ວ່າພວກ
ເຂົາຕິດຕໍ່ສື່ສານກັບທັງອົງການຈັດຕັ້ງເປັນບົກກະຕິ, ທີ່ບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນແຕ່ມີຄວາມລະມັດລະວັງ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານກາງໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າກຸ່ມສາສະຫນາໂດຍທົ່ວໄປປະຕິບັດໃນຄວາມສົນໃຈຂອງປະຊາຊົນ, ການສົ່ງ
ເສີມຄຳນິຍົມດັ່ງກ່າວເປັນປະສົມກົມກຽວ, ຄວາມສາມັກຄີ, ຄວາມສະຫງົບແລະຄວາມຍຸດຕິທຳ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກຸ່ມ
ສາສະຫນາສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຈຳເປັນຕ້ອງດຳເນີນພາຍໃນພາຣາມິເຕີຂອງລັດຖະບານ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານທ້ອງຖິ່ນ
ເສັ້ນຮຸ້ງເພີ່ມເຕີມເພື່ອກວດສອບວ່າການປະຕິບັດຂອງກຸ່ມໃດກຸ່ມໜຶ່ງຫຼືບຸກຄົນໂດຍສະເພາະແມ່ນສອດຄ້ອງກັບກົດລະ
ບຽບແລະຂໍ້ບັງຄັບ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນລາຍງານວ່າຍິດຄຳພີຢູ່ໃນສອງຫມູ່ບ້ານໃນເມືອງນາກາຍ, ແຂວງ
ຄຳມ່ວນ; ພະຄຳພີເປັນສະມາຊິກຂອງລັດຖະບານຮັບການຍອມຮັບພະເຍຊູ ຄຣິສຕະຈັກ ລາວ..

ຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານກົດໝາຍກ່ຽວກັບການປະຕິບັດທາງສາສະຫນາແລະກິດຈະກຳ: ດຳລັດ92ແມ່ນກຳນົດໄວ້ລະບຽບ
ການປະຈຸບັນໃນສະຖານທີ່ທີ່ຄຸ້ມຄອງການປະຕິບັດທາງສາສະຫນາໃນປະເທດ. ດຳລັດຮຽກຮ້ອງ LFMC ສຳລັບ
ການອະນຸມັດຈົດທະບຽນອົງການຈັດຕັ້ງທາງສາສະຫນາ. ອົງການຈັດຕັ້ງ LFMC ໃນລະດັບແຂວງ, ຄຽງຄູ່ ກັບລັດ
ຖະບານທ້ອງຖິ່ນແລະແຂວງ, ຕ້ອງອະນຸມັດຈຳນວນໜຶ່ງຂອງກິດຈະກຳທາງສາສະຫນາເຊັ່ນ: ການກໍ່ສ້າງບ້ານ ເຮືອນ
ໄຫວ້ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງບຸກຄະລາກອນທາງສາດສະຫນາ. ສຳຄັນສັງເກດຈຸດອ່ອນພື້ນ ຖານຈຳນວນໜຶ່ງ ໃນດຳລັດ
92, ເຊັ່ນ: 1) ປະຕິເສດທັນທີຫຼືບໍ່ຕອບສະຫນອງ ຕໍ່ຄຳຮ້ອງສະຫມັກຈົດທະບຽນຈາກກຸ່ມສະເພາະໃດ ໜຶ່ງ, ໂດຍ
ສະເພາະແມ່ນກຸ່ມປະທ້ວງທີ່ບໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມ ສາດສະຫນາຈັກລັດຖະບານລາວຫຼືຄຣິສຈັດເຊເວ່ນ ເດີຍ; 2) ມີ

ຂະບວນການອະນຸມັດຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການລໍຖ້າຍາວ ແລະການຮ້ອງ ຂໍຄຳຕອບ; ແລະ 3) ຄວາມ ສັບສົນກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ມີຄຸນສົມບັດສຳລັບການຈົດທະບຽນ. ການເຂົ້າໃຈຜິດແລະການປະຕິບັດ ທຸກຍາກ ຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ, ເມືອງ, ແລະລະດັບແຂວງຂະຫຍາຍສິ່ງທ້າທາຍເຫຼົ່ານີ້.

ໃນໄລຍະເວລາຫຼາຍປີທີ່ຜ່ານມາ, ລັດຖະບານລາວໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນການແກ້ໄຂດຳລັດ 92 ໃນຂັ້ນຕອນໃນທາງບວກ, ລັດຖະບານໄດ້ຮ້ອງຂໍການປ້ອນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂຈາກຈຳນວນຜູ້ເຈລະຈາສຳຄັນໃນທົ່ວປະເທດ, ລວມທັງ ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສາສະໜາຈຳນວນໜຶ່ງ. ກຸ່ມສາສະໜາໜຶ່ງແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ວ່າ USCIRF ວ່າພວກເຂົາເຈົ້າຮຽກຮ້ອງ ໃຫ້ລັດຖະບານເພື່ອອະນຸຍາດໃຫ້ປະຊາຊົນເປີດເຜີຍປະຕິບັດຈາກບ້ານຫຼາຍກວ່າເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານລາວຍັງ ໄດ້ ຊີ້ໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ປຶກສາຫາລືກັບຫວຽດນາມກ່ຽວກັບການດຳລັດ 92 ແລະມີແຜນການປຶກສາຫາລືກັບບັນດາ ປະເທດອື່ນໆ.

ຜູ້ທີ່ຄຸ້ນເຄີຍກັບການປ່ຽນແປງໄດ້ສະເໜີລາຍງານວ່າ ການປັບປຸງດຳລັດ 92 ຈະໂອນຄວາມຮັບຜິດຊອບ ເພີ່ມເຕີມ ຈາກ LFNC ໃຫ້ກະຊວງພາຍໃນ, ເຖິງແມ່ນວ່າລາຍລະອຽດໄດ້ຖືກຈຳກັດ ວິທີການປ່ຽນແປງນີ້ອາດຈະຂະ ຫຍາຍ ຕົວໄປໃນການປະຕິບັດ. ເວັ້ນເສຍແຕ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງການອອກແຮງງານໄດ້ເຮັດຈະແຈ້ງໃນກຸ່ມສາສະ ຫນາ ແລະກະຊວງແລະ LFNC ໃນສາຂາທ້ອງຖິ່ນ, ຄວາມສັບສົນໃນປັດຈຸບັນຂັດຂວາງນະໂຍບາຍສາສະຫນາ ແນ່ນອນວ່າຈະສືບຕໍ່ໄດ້. ຜູ້ນຳທາງສາສະຫນາສັງເກດເຫັນວ່າການແກ້ໄຂດຳລັດ 92 ຈະໄດ້ຜິດຖ້າຫາກວ່າລັດ ຖະບານຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍໃຫມ່ຢູ່ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ແຕ່ວ່າໃນການປະຕິບັດຈະ ຂຶ້ນກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນ ສະເພາະໃດໜຶ່ງ.

ການລະເມີດສິດເສລີພາບຕໍ່ຊົນກຸ່ມໜ້ອຍ: ຊາວຄຣິສຕຽນສືບຕໍ່ປະສົບຫຼາຍຂໍ້ຈຳກັດຂອງລັດຖະບານແລະການ ຈຳ ແນກ. ຂຶ້ນຢູ່ກັບສະຖານທີ່, ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານຕິດຕາມກວດກາຊາວຄຣິສຕຽນແລະກິດຈະກຳ ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ມັກ ຈະທ້າມເຂົາເຈົ້າເຮັດວຽກກັບລັດຖະບານ ຫຼືຈຳກັດຄວາມສາມາດຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ, ຕັ້ງຄຳ ຖາມສາດສະຫນາຈັກກັບສະມາຊິກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະລາຍງານບາງຊາວຄຣິສຕຽນຈາກການຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍໜັງສື ຜ່ານແດນ. ລັດຖະບານໄດ້ຮັບຮູ້ພຽງແຕ່ ສາມກຸ່ມຄຣິສຕຽນ-ສາສະຫນານິກາຍລາວ, ໂບດກາໂທລິກ, ແລະຄຣິສ ຈັກ ເຊເວ່ນເດີຍ, ຊາວຄຣິສຕຽນບາງຄົນ ປະຕິບັດລຶບລັບເປັນຄອບຄົວ; ໂດຍປົກກະຕິລັດຖະບານບໍ່ໄດ້ຈຳກັດການ ປະຕິບັດນີ້ແຕ່ໄດ້ຮັບການເປັນທີ່ຮູ້ຈັກທີ່ຈະກົດດັນກຸ່ມເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມຮັບການຍອມຮັບສາສະຫນາຈັກ. ຊາວ ຄຣິສ ຕຽນບາງຄົນເຊື່ອວ່າການຈັບກຸມຂອງຊາວຄຣິດສະຕຽນກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບສາສະຫນາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໃນຂະ ນະທີ່ຢູ່ ໃນທັດສະຂອງເຂົາເຈົ້າຊາວພຸດບໍ່ຄ່ອຍຈະໄດ້ຮັບການຈັບກຸມໃນການເຊື່ອມຕໍ່ກັບສາດສະຫນາຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຊາວຄຣິສຕຽນຕ່າງໆຍັງປະສົບຄວາມກົດດັນທີ່ຈະລະຫັ່ງຄວາມສັດທາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າຈະຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນ ຫຼືຈາກສະມາຊິກຊຸມຊົນ, ລວມທັງໄພຂົ່ມຂູ່ຂອງການຖືກໄລ່ອອກຈາກບ້ານ. ປະຕິເສດທີ່ສະລະຄວາມສັດທາຂອງ ເຂົາເຈົ້າ, ຊາວຄຣິສຕຽນຍັງມີປະສົບການຈຳກັດໃນການເຂົ້າເຖິງ ໂຮງໝໍແລະໂຮງຮຽນ. ລັດຖະບານມີການຈຳແນກ ຕໍ່ບາງກຸ່ມສະເພາະ, ລວມທັງ ຊົນເຜົ່າລາວສູງ, ໂດຍສະເພາະຖ້າວ່າພວກເຂົາເປັນຄຣິສຕຽນ.

ຊາວຄຣິສຕຽນໂດຍສະເພາະໃນແຂວງສະຫວັນນະເຂດຮັບການທ້າທາຍຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນຫຼືການຈຳແນກຊາວຄຣິສຕຽນຈາກຄວາມຢ້ານ, ລ່າອຽງ, ຫຼື ຄວາມຮູ້. ສາມໂບດໃນໄຊຍະບູລີປັດໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນໃນປີ 2011 ແລະປີ 2012, ຍົກເວັ້ນ ບາງບໍລິການວັນຄຣິດສະມາດ. ສາດສະໜາຈັກມີລາຍງານວ່າໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະ ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດການຈົດທະບຽນທີ່ຈະເປີດຄືນ,ແຕ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນບອກ USCIRFປິດແທນທີ່ຈະເຮັດວຽກກັບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນແລະບັນຫາການບໍລິຫານອື່ນ ໆ ທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະຕິບັດ ສາດສະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຊຶ່ງຫມາຍຄວາມວ່າການຈົດທະບຽນຈະໄດ້ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ.ຕົວຢ່າງ,ໃນເດືອນກຸມພາ ປີ2015,ສານແຂວງສະຫວັນນະເຂດຕັດສິນລົງໂທດແລະການຕັດສິນເກົ້າເດືອນໃນຄຸກສຳລັບຊາວຄຣິສຕຽນທ້າຄົນທີ່ມີການປະຕິບັດຢາປົວພະຍາດໂດຍບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດ ເຊື່ອມຕໍ່ກັບ ປີ 2014 ການເສຍຊີວິດຂອງແມ່ຍິງຄົນຄຣິສຕຽນ.ຊາວຄຣິສຕຽນທ້າຄົນປະຕິເສດຄ່າບໍລິການທີ່ລະບຸ ພວກເຂົາວ່າໄດ້ອະທິຖານຢູ່ຂ້າງແມ່ຍິງ. ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ປ່ອຍອອກມາເມື່ອໃນເດືອນມີນາປີ 2015, ແຕ່ຍັງມີການຈ່າຍຄ່າປັບໄຫມ. ຊາວຄຣິສຕຽນຄົນໜຶ່ງ, ທ່ານ TiangKwentianthong, ເສຍຊີວິດໃນເດືອນກັນຍາປີ 2015 ຈາກການແຊກຊ້ອນພະຍາດເປົາຫວານ; ກຸ່ມຄົນສະໜັບສະໜູນຂອງເຂົາອ້າງ ວ່າການປະຕິເສດການດູແລທາງການແພດທີ່ຈຳເປັນໃນຂະນະທີ່ເຂົາຢູ່ໃນຄຸກໄດ້ປະກອບສ່ວນໃນການເສຍຊີວິດຂອງລາວ. ສ່ວນສີ່ອຸທອນທີ່ຍັງເຫຼືອທີ່ຍື່ນສານ,ຍັງຄ້າງຢູ່ໃນຕອນທ້າຍຂອງໄລຍະເວລາການລາຍງານດັ່ງກ່າວ.

ໃນເດືອນກັນຍາ ປີ 2015, ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນໃນແຂວງຄຳມ່ວນ "ທີ່ຈັດຂຶ້ນ"ສອງຊາວຄຣິສຕຽນສຳລັບການກະຈາຍຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າໃນລະຫວ່າງການຢ້ຽມຢາມຂອງເຂົາເຈົ້າກັບຄອບຄົວຄຣິສຕຽນ.(ເຈົ້າໜ້າທີ່ຈາກກະຊວງພາຍໃນທ້ອງຖານແຂວງຜິດຖຽງກັນກ່ຽວກັບບົດລາຍງານສື່ມວນຊົນຂອງຜູ້ຊາຍສອງຄົນ ທັງສອງ ໄດ້ຖືກຈັບຫຼືແມ້ກະທັ້ງຈັບກຸມ, ການໂຕ້ຖຽງຮັບການຈັດຂຶ້ນແລະປ່ອຍອອກມາຫຼັງຈາກນັ້ນ.) ກ່ອນໜ້າ ໃນປີນີ້, ຕຳຫຼວດຈັບ ກຸມສີ່ຊາວຄຣິສຕຽນໃນເມືອງນາກາຍເປັນອີກເມືອງໜຶ່ງຢູ່ແຂວງຄຳມ່ວນ,ແລະຂົ່ມຂູ່ ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ທີ່ຈະໃຊ້ເວລາເຂົ້າຄຸກຖ້າວ່າພວກເຂົາເຈົ້າປະຕິເສດທີ່ຈະລະຫັ່ງຄວາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ;ຕຳຫຼວດລາຍງານ ວ່າ ທ້າມກິດຈະກຳຄຣິສຕຽນໃນເມືອງ.ບົດລາຍງານອື່ນຈາກແຂວງຄຳມ່ວນແນະນຳໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງຖິ່ນຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ຊາວຄຣິສຕຽນຕາມປົກກະຕິ,ກົດດັນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າລະຫັ່ງຄວາມສັດທາແລະຍຶດເອົາເອກະສານທາງສາສະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ນອກຈາກນີ້ໃນເດືອນກັນຍາ 2015, ຫຼວງພໍ່ SingkeawWongkongpheng ຈາກ ບ້ານນາເອງ, ໃນແຂວງຫຼວງພະບາງເສຍຊີວິດຈາກບາດແຜຖືກແທງຫຼັງຈາກທີ່ຖືກໂຈມຕີຢູ່ໃນເຮືອນຂອງຕົນ. ໃນໄລຍະປີທີ່ຜ່ານມາ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖານລາຍງານວ່າ ແຮງກົດດັນ ຫຼວງພໍ່ Singkeaw ໃຫ້ຢຸດເຊົາການສອນແລະກະຈາຍຄຣິສ. ອີງຕາມບາງການລາຍງານ, ຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ໂຈມຕີແມ່ນຕຳຫຼວດຂອງແຂວງຫຼວງພະບາງ.

ນະໂຍບາຍຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ

ເດືອນສິງຫາ ປີ 2015 ຫມາຍຄົບຮອບ 60 ປີຂອງການພົວພັນທາງການທູດລະຫວ່າງສະຫະລັດອະເມລິກາ ແລະ ສ.ປ.ປ.ລາວ. ເຖິງແມ່ນວ່າການພົວພັນຮ່ວມມືສອງຝ່າຍຍັງຈະສືບຕໍ່ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ແຕ່ມີຫຼາຍຮອຍແຜຈາກສະຫະລັດອະເມລິກາໃນຂະບວນການຂອງການວາງລະເບີດຢ່າງຮຸນແຮງທີ່ ສ.ປ.ປ.ລາວລະຫວ່າງປີ 1964 ແລະ

ປີ 1973 ທີ່ເຫຼືອຈາກໄລຍະເວລາທີ່ ລັດຖະບານ ຂອງ ສ.ປ.ປ.ລາວ ເອົາປຽບຄົນຊົນເຜົ່າລາວສູງ, ຈຳນວນ ຫຼາຍ ຄົນອະເມລິກາທີ່ໄດ້ຝຶກອົບຮົມແລະປະກອບອາວຸດໃນລະຫວ່າງສົງຄາມຫວຽດນາມພະຍາຍາມ ເພື່ອປ້ອງກັນ ບໍ່ໃຫ້ ຄອບຄອງຄອມມິວ.

ເຖິງວ່າຈະມີມໍລະດົກນີ້, ສະຫະລັດ, ສ.ປ.ປ.ລາວມີສ່ວນພົວພັນໂດຍກົງເພີ່ມຂຶ້ນ.ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ,ປີ 2006 ສ.ປ.ປ. ລາວເປັນສະມາຄົມຂອງປະຊາຊາດອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ (ອາຊຽນ) ໝາຍຄວາມວ່າການຢັ້ງຢາມ ຂັ້ນສູງຈາກ ສະຫະລັດຈະເກີດຂຶ້ນເລື້ອຍໃນປະເທດ. ໃນເດືອນມັງກອນປີ 2016,ເລຂາທິການ ເຄຣີ ໄດ້ມາຢັ້ງຢາມ ຍາມ ສ.ປ.ປ. ລາວ, ໄດ້ປະຊຸມກັບນາຍົກລັດຖະລັດຖະມົນຕີ ທອງສິງ ທຳມະວົງ. ເລຂາທິການ ເຄຣີ ຈະເດີນ ທາງໄປ ລາວອີກ ເທື່ອໜຶ່ງໃນເດືອນກໍລະກົດປີ 2016 ສຳລັບກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີການຕ່າງປະເທດອາຊຽນ, ໃນຂະນະ ທີ່ ປະທານປະເທດ ບາຣັກ ໂອບາມາ ມີກຳນົດທີ່ຈະໄປຢັ້ງຢາມໃນເດືອນກັນຍາປີ 2016 ສຳລັບ ກອງປະຊຸມສຸດ ຍອດອາຊຽນ. ຊຸມນຸມຂອງອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມທີ່ເປັນໄປຕາມປົກກະຕິກ່ຽວ ກັບການຮ່ວມ ກອງປະຊຸມສຸດ ຍອດ ປະຈຳປີ, ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກມາໃນພື້ນຖານປະຊາຊົນຂອງອາຊຽນ, ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການຈັດຂຶ້ນໃນປະ ເທດລາວແຕ່ ໃນ ປະເທດ ຕີມໍເລສເຕ, ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນສະມາຊິກອາຊຽນ. ທັງລັດຖະບານລາວແລະອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທາງສັງຄົມ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດການຊຸມນຸມຈາກການຖືກຈັດຂຶ້ນໃນປະເທດລາວ.

ສະຫະລັດອະເມລິກາສະໜັບສະໜູນຈຳນວນຄວາມຄິດລິເລີ່ມໃນ ສ.ປ.ປ.ລາວ: ສຸຂະພາບ,ໂພຊະນາການ, ສະພາບແວດລ້ອມ, ການສຶກສາ, ສັດປ່າແລະການຄ້າມະນຸດ, ພະລັງງານ, ການທຳລາຍ ລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ, ແລະຫຼາຍໂຄງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແມ່ນ້ຳຂອງ, ລວມທັງການລິເລີ່ມລຸ່ມແມ່ນ້ຳ, ແລະອື່ນໆ. ໃນປີ 2015 ຫມາຍ ຄົບຮອບ 40 ປີ ຂອງການຍ້າຍຊາວອົບພະຍົບຊົນເຜົ່າລາວສູງແລະການຕັ້ງຖິ່ນຖານໃໝ່ຢູ່ສະຫະລັດ ອະເມລິກາ. ໃນປີ 1975, ສະຫະລັດໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນການສົ່ງຊົນເຜົ່າລາວສູງຈາກ ສ.ປ.ປ.ລາວ ແລະປະເທດໄທ ບ່ອນທີ່ຫຼາຍຄົນ ຊົນເຜົ່າລາວສູງໄດ້ຫລົບຫນີ.ມາຮອດປະຈຸບັນ,ສະຫະລັດອາເມລິກາໄດ້ຍົກຍ້າຍປະມານ 250,000 ຊາວອົບພະຍົບ ຊົນເຜົ່າລາວສູງແລະຍັງຈະສືບຕໍ່ຊຸກຍູ້ໃຫ້ ສ.ປ.ປ.ລາວ ເພື່ອປັບປຸງຄວາມໂປ່ງໃສກ່ຽວກັບ ສະພາບຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ກັບ ຄືນແບບບັງຄັບຈາກປະເທດໄທ.

ໃນເດືອນທັນວາປີ 2015, ໃນວັນຄົບຮອບເທື່ອທີ່ສາມຂອງການຫາຍຕົວໄປຂອງຜູ້ນຳ ສົມບັດ ສົມພອນ, ພະແນກ ລັດຖະບານອອກຖະແຫຼງຂ່າວສະແດງຄວາມກັງວົນສຳລັບການສະຫວັດດີການຂອງເຂົາແລະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ລັດ ຖະ ບານລາວ "ເພື່ອດຳເນີນການສືບສວນຢ່າງລະອຽດແລະໂປ່ງໃສ." ຄວາມກັງວົນສຳລັບທີ່ຢູ່ຂອງເຂົາ ປະກອບມີສ່ວນ ຮ່ວມໃນການຕັດສິນໃຈທາງສັງຄົມໃນການຖື ພື້ນຖານປະຊາຊົນອາຊຽນພາຍນອກຂອງປະເທດລາວ.

ຄຳແນະນຳ:

ຈາກປີ 2000 ຫາ ປີ 2003, USCIRF ແນະນຳໃຫ້ ສ.ປ.ປ.ລາວຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນ "ປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍສະເພາະ," ຫຼື CPC ອີງໃສ່ຄວາມຮ້າຍແຮງພື້ນຖານ, ຕໍ່ເນື່ອງແລະເປັນລະບົບການລະເມີດຂອງສິດເສລີພາບ ທາງສາສະຫນາ. ວ່າປະເທດທີ່ປັບຕົວດີຂຶ້ນເງື່ອນໄຂຄວາມຄືບໜ້າການ USCIRF ຊັ້ນທີ 2 (ເບິ່ງລາຍການ)

ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າມີຄວາມຄືບໜ້າດັ່ງກ່າວກ່ຽວກັບສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາສາມາດມີຜົນກະທົບທີ່ສໍາຄັນ. ຈຸດເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ສໍາຄັນໃນການພົວພັນຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ, ສະຫະລັດຄວນມີສ່ວນຮ່ວມໃນລາວກ່ຽວກັບສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາແລະສິດທິມະນຸດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແລະຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການປັບປຸງເພີ່ມເຕີມ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນກ່ຽວກັບການ ແກ້ໄຂການສະເໜີດໍາລັດ 92 ເພື່ອຮັບປະກັນນະໂຍບາຍຂອງຕົນສອດຄ້ອງກັບມາດຕະຖານສິດທິມະນຸດສາກົນ. ເພາະສະນັ້ນ, USCIRF ແນະນຳລັດຖະບານສະຫະລັດຄວນຈະ:

- ເລີ່ມກົນໄກສິດທິມະນຸດຢ່າງເປັນທາງການຄ້າຍຄືກັນກັບບົດສົນທະນາເລື່ອງສິດທິມະນຸດ ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວຂອງສະຫະລັດ ກັບ ມຽນມາແລະຫວຽດນາມ ແລະ ກຸ່ມເຮັດວຽກຂອງສະຫະພາບເອີຣົບ ກ່ຽວກັບສິດ ທິມະນຸດ ແລະ ການປົກຄອງ ກັບ ສ.ປ.ປ.ລາວ ເພື່ອເປັນປະຈຳແລະສະໜັບສະໜູນກັບບັນຫາ ຂອງລັດຖະບານລາວ ເຊັ່ນ ການແບ່ງແຍກເຊື້ອຊາດ ແລະ ສາສະໜາ, ການທໍລະມານ ແລະ ການປິ່ນປົວພະຍາດອື່ນໆໃນຄຸກ, ການຈັບກຸ່ມທີ່ຜິດກົດໝາຍ ແລະ ການກັກຂັງ, ຄວາມບົກຜ່ອງຂອງ ຂະບວນ ການຍຸດຕິທໍາແລະການປັບປຸງດໍາລັດ 92 ສອດຄ້ອງກັບມາດຕະຖານສາກົນ;
- ສືບຕໍ່ດໍາເນີນການກັບລັດຖະບານລາວ ກ່ຽວກັບກໍລະນີສະເພາະ ຂອງການລະເມີດສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາລວມທັງຈຳກັດການໃຊ້ອຳນາດຂັບໄລ່ ຫລື ການບັງຄັບໃຫ້ຍົກເລີກການເຊື່ອຖື ແລະເນັ້ນຄວາມສໍາຄັນຂອງການດໍາເນີນງານ ການບັງຄັບໃຊ້ ແລະ ການຕີລາຄາໃຫ້ສອດຄ້ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ ໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນທຸກລະດັບຂອງລັດຖະບານແລະການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນາດການປົກຄອງ;
- ສະໜັບສະໜູນໂຄງການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານວິຊາການທີ່ເສີມສ້າງຕາມເປົ້າໝາຍຂອງການປົກປ້ອງສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາ, ສິດທິມະນຸດ ແລະ ກຸ່ມຊົນເຜົ່າຫນ້ອຍ ໃນນັ້ນລວມມີ: ກົດໝາຍໂຄງການ ແລະ ການແລກປ່ຽນທາງກົດໝາຍທີ່ສຸມໃສ່ການແກ້ໄຂດໍາລັດ 92, ການຝຶກອົບຮົມສໍາລັບຕໍາຫຼວດລາວແລະກໍາລັງຄວາມປອດໄພ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ແຂວງແລະທ້ອງຖິ່ນ, ແລະທະນາຍຄວາມແລະຜູ້ພິພາກສາກ່ຽວກັບສິດທິມະນຸດ, ລະບຽບຂອງກົດໝາຍ ແລະ ສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາ, ຄວາມອິດທິນຂອງຕໍາຫລວດລາວແລະກອງກໍາລັງຮັກສາຄວາມປອດໄພ, ຜູ້ນໍາທາງສາສະໜາ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນ, ທະນາຍຄວາມແລະຜູ້ພິພາກສາ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກຸ່ມປະຊາສັງຄົມລາວ ແລະ ດໍາເນີນວຽກການກຸສົນທາງ ດ້ານການແພດ ແລະ ກິດຈະກຳການພັດທະນາ.
- ກວດກາໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ ຕໍາຫລວດລາວ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຮັກສາຄວາມປອດໄພທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຝຶກອົບຮົມ ຫລື ໂຄງການການຊ່ວຍເຫລືອທາງດ້ານວິຊາການ ເພື່ອຍັງຢືນວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບການລະເມີດສິດທິມະນຸດ ແລະ ປະຕິເສດການຝຶກອົບຮົມຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ການຂໍ້ວິຊາ, ການຊ່ວຍເຫລືອຫນ່ວຍງານຫລືບຸກຄະລາກອນທີ່ພົບວ່າມີສ່ວນຮ່ວມໃນຮູບແບບຂອງການລະເມີດສິດທິມະນຸດລວມທັງສິດເສລີພາບທາງສາສະໜາ.

- ສືບຕໍ່ສອບຖາມເບາະແສກຽວກັບ ທ່ານ ສົມບັດ ສົມພອນ ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ວ່າລັດຖະບານລາວບໍ່ມີຄວາມສາມາດໃຫ້ຂໍ້ມູນໃດໆຈາກການສືບສວນຂອງເຂົາເຈົ້າ.ການຫາຍຕົວໄປຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງພາບລວມ ການເຂົ້າເຖິງສິດທິມະນຸດ,ປະຊາສັງຄົມ ແລະ ສິດທິຂອງແຕ່ລະບຸກຄົນ.
- ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຄະນະກຳມະການກະຈາຍສຽງເພື່ອໃຫ້ມີການສະຫນັບສະຫນູນທຶນໃຫ້ພຽງພໍ,ເຊັ່ນສຽງຂອງອາເມຣິກາ ແລະ ວິທະຍຸອອກອາກາດ ລາວເອເຊຍເສລີ ແລະ ເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອເປີດຊ່ອງ ທາງການຮັບຮູ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕ່າງໆໃນ ສ.ປ.ປ.ລາວ.